

ОБЯВЛЕНИЕ  
в II стр. 1 лв. кв. см.  
IV стр. 30 стр. кв. см.  
Външ. и годенки 5 лв.  
Редактор-главник:  
В. ЮРКОВЪ.

# СОФИЙСКИ НОВИНИ

РЕДОВЕН ИНФОРМАЦИОНЕН НЕЗАВИСИМ ВЕСТНИК

АБОНАМЕНТЪ  
Годишно — 14 лева.  
6 месеца — 7 лева.  
Ражонски не се връщат.  
1 брой 5 стр.  
Телефон № —

## Салунджиев & Радев — Варна.

Постоянен депозит на разни  
ФРАНЦУСКИ ВИНА, КОНЯЦИ и др.  
ПРОДАЖБА НА ЕДРО 30—0

Георги Стефанов.

## НОВИТЕ ОБЛАЦИ.

Според една телеграма от Цариград, министерският съвет се занимава с портекския проект-отговор на колективната нота на великите сили по оправдаването на Одринъ.

Въз основа на проекта, турския министерски съвет трябва да признае благодарността на силите за приятелските чувства, проявени през обещанието по опрѣдѣленето на границата и заявява, че всемайки мѣрки за безопасността на своята граница, Портата трѣбвало да окупира Одринъ и че ако силите желаят поддържането на траен миръ, трѣбвало да удобряват окупацията!

Надали ще се намѣри голяма обида за достойнството на великите сили, под чието давление и настояване се подписа Лондонския миръ, според който граничната линия между Турция и България бѣше Еносъ—Мидия.

Като се има прѣдъ видъ, че мирътъ въ Лондонъ се сключи под силното давление и желание на великите сили, най-вече на Англия, която въ лицето на своя министъръ съръ Едуардъ Грей се яви като поразителна въ точното изпълнение на договора, би трѣбвало да очакваме, че турското нашествие въ Тракия щѣше да бѣде спрѣно още въ самото начало, когато турцитѣ прѣминаха граничната линия Еносъ—Мидия. Обаче великите сили не си развалиха спокойствието и щомъ тѣхните прѣки интереси не се зачакваха, тѣ не само че не протестираха, но оставиха турцитѣ да завладѣятъ отъ ново цѣла Тракия и да заематъ Одринъ и Лозенградъ.

Турското правокаране къмъ цѣла Европа отиде по-далечъ. Слѣдъ като на 5 юли се върнаха въ Одринъ и Мустафа-паша, тѣ не спрѣха своето бѣсно нашествие, но и прѣминаха старата турско-българска граница, опожарявайки нѣколко български села въ старата българска територия.

Турската сганъ, под водителството на Енверъ-бей и Хуршидъ-паша, еднажъ

цѣли шестъ дивизии, неопасовани отъ никого, бѣсѣше. Християнското население, най-вече българското, бѣше подложено на ужасно гонение. Въ Малгара, Кешанъ, Орта-кьой, Мустафа-паша и въ много други градове, станаха масови кланета. Запустѣли села и градове бѣха прѣдадени на огънъ. Турската сганъ ликуваше.

Цариградското правителство най-цинично се надмиваше на цѣла Европа и нейните рѣшения. За Турция, тържествено подписанитѣ договори не струаха петъ пари. Тя не признаваше никакво международно право.

Срѣщу това турско нашествие, България, притезаята отъ турските съюзнници — сѣрби, гърци, романи и черно-горци, можѣ само да протестира. Възмутъ се и европейското обществено мнѣние и едва тогава между великите сили почнаха нескончаеми прѣговори за прѣдприемаването на нѣкаква колективна акция, да сенакара Турция да зачита Лондонския миръ.

Едва на двадесетия денъ отъ окупането на Одринъ, великите сили поканиха Турция да зачита границата Еносъ—Мидия и то слѣдъ като ѝ обиднаха нѣкакви изправления на самата граница. Разбира се, че и това изправление на границата ще стане пакъ за смѣтка на България.

Сега Турция, въ своя отговоръ, на колективната нота, заявява отново че не ще зачита Лондонския миръ и не ще оправдава Одринъ.

Една отъ причинитѣ, за да се съгласи правителството на Д-ръ Данева да харже на Романия частъ отъ отечеството ѝ, бѣше, че България направила „внутелни“ завоевания въ Одринския вилаетъ. Сега Турция си взема този вилаетъ и съ голѣма мжкъ ще бѣде изгонена отъ него и то срѣщу голѣми компенсаци.

Новитѣ облаци, прочее, идатъ, отъ това турско упростило. България е безсилна, и въ случая ще чака рѣшението пакъ на великите сили.

## БУКУРЕЩКИЯТЪ МИРЪ.

(точниятъ текстъ)

Букурещъ, 28 юли. Р. Т. А. Текстътъ на мирния договоръ гласи:

„Негово Величество Царя на България отъ една страна и тѣхни Величества Кралетъ на Гърция, Черно-Гора, Романия и Сърбия отъ друга, влодушевени отъ желанието за туряне край на съществуващото по настоящемъ между надлежащите страни военно положение и съ намѣрение за установяване на миръ между тѣхните народи по окончателенъ договоръ за миръ, рѣшенитѣ владѣтели назначиха своитѣ пълномощници (слѣдватъ имената на пълномощниците). слѣдъ благополучното постигане на съгласие биде рѣшено:

1) Между Негово Величество Царя на България и другитѣ владѣтели и между тѣхните наследници ще сключествува миръ и приятелство.

2) Романо-българската граница ще бѣде оправена съгласно чл. 5 отъ добавъчния протоколъ и ще трѣгва отъ Дунава по-горѣ отъ Тугракавъ и ще стига до Черно-Море на югъ отъ Бркене. Уговорав се категорично, че България ще събори най-късно до двѣ години съществуващитѣ укрѣпления край Русе и Шуменъ и въ една 20 километрова зона около Валчикъ не ще строи сѣщо така никакви укрѣпления.

Една смѣсена романо-българска комисиѣ ще извърши въ 15 дена, на самото мѣсто, трасето на новата граница и подѣлбата на имотитѣ, прѣзъ които минава границата.

Въ случай на разногласие, спороветѣ ще се разрѣшаватъ отъ арбитъръ, като послѣдѣна инстанция.

3) Сръбско-българ. граница ще бѣде опрѣдѣлена съгласно чл. 9 на добавъчния протоколъ и ще трѣгва отъ старата граница при планината Патарина, ще слѣдва край старата турско-българска граница и водораздѣла между Вардаръ и Струма, съ изключение, че горното течение на рѣка Струмица остава въ сръбска територия.

Оттамъ границата ще стига до планината Бѣласица, гдѣто ще допѣра до българо-гърцката граница.

Едва смѣсена комисиѣ ще извърши въ 15 дни новото трасе и подѣлбата на имотитѣ, прѣзъ които минава новата граница.

Въ случай на разногласие, послѣднитѣ ще се разрѣшаватъ отъ арбитъръ.

4) Въпроситѣ, относящи се до старата сръбско-българска граница ще бѣдатъ уредени споредъ уговоренитѣ между странитѣ съглашения, съобразно добавъчния протоколъ.

5) Гръцко-българската граница, опрѣдѣлена съгласно чл. 9 на добавъчния протоколъ трѣгва отъ новата българо-сръбска граница по гребена на Бѣласица-планина и ще достига устието на рѣка Мѣста на Бѣло-море.

Прѣдвиджа се една смѣсена комисиѣ и арбитъръ; категорично е уговорено, че България се отказва отъ всякакви претенции за островъ Критъ.

6) Главнитѣ квартири на надлежнитѣ армии ще бѣдатъ уведоменѣ за подписването на договора.

Българското правителство се задължава да демобилизира още на утринята слѣдъ подписването на мира, своитѣ войски, намиращи се на гарнизони въ завоената отъ войскитѣ на воюващитѣ страни зона и да бѣдатъ изпратени въ другото мѣсто на старата българска територия отъ подиръ я праването на окупационната зона.

7) Изправането на българската територия ще се започне тутакси слѣдъ демобилизацията на българската армия и ще бѣде свършено най-късно до 15 дни.

8) Прѣзъ време на окупацията на българскитѣ територии, армиятѣ, спазвайки правото на реквизиция срѣщу плащане въ брой ще могатъ да си служатъ еволюционно съ желаницитѣ въ прѣобразване войскитѣ и муниции си безъ даване обезщетение на мѣстнитѣ власти.

Болнитѣ и раненитѣ ще бѣдатъ подъ охранитѣ на рѣшенитѣ армии.

9) Всички военнопленници ще бѣдатъ полѣгнати по възможностъ най-скоро.

Правителствата ще си прѣдставятъ, респективно сметки за прѣвитѣ разходи по извършването и лѣкуването на пленницитѣ.

10) Настоящия договоръ ще бѣде ратифициранъ и ратификацитѣ му ще бѣдатъ размѣнени въ Букурещъ въ петнадесетодневенъ срокъ, или ако е възможно по-скоро, въ удостоверение на което надлежнитѣ пълномощници го подписаха и подпечатана.

Съставенъ въ Букурещъ на 28 юлий старъ стилъ, 1913 година.

(Слѣдватъ подписитѣ)

## Ново съблѣскване между българи и гърци.

Едно сражение при Петричъ. протеста на България.

СОФИЯ, 29 юлий. Гърцитѣ не свършватъ съ своитѣ поѣздки на границата. Чувствайки се безсилни да се отърватъ отъ безсходното положение, въ което сѣ поставени, тѣ сѣ развали много кратки опити да се отърватъ отъ него, като сѣ прѣминавали на нѣколко пъти опрѣдѣлената демаркационна линия.

Вчера, 28 того, оцѣлни грѣцки части сѣ опитаха да направятъ сѣщо при с. Петричъ.

Понеже и слѣдъ прѣдъждението отъ насъ и гърцитѣ не само не съспрѣли своята правонация, но сѣ и продължили нападението, като сѣ нахвърляли върху нашитѣ позиции, заварвали се ожесточено сражение въ което сѣ паднали много бѣти и ранени.

По поводъ на това ново грѣцко прѣдизвикателство още вчера българското правителство е протестирало прѣдъ грѣцкото и прѣдъ великите сили.

## МИРЪТЪ.

На „Утро Россіѣ“ телеграфиратъ отъ София. Мирътъ е сключенъ и частична демобилизация е започната. Букурещката конференция бѣше нещастна за България. Официалнитѣ крѣгове не скриватъ голѣмитѣ си надежди на Австрия, която не е съгласна съ такова разпрѣдѣление на територитѣ и на всѣна цѣна иска увеличаване на България не само за Вардаръ, но и отъ тѣтъкъ сѣ централна Македония и сѣ граница Албания. За увеличаване на България, Русия е съгласна по принципъ.

## ВИСОЧАЙША ЗАПОВЕДЪ.

Офицери, подофицери и войници!

На providението било угодно щото нашето отечество, и ний българското славно войнство да испием горчината чаша на войната до дъно. Преди десет мѣсеца ний, призовани отъ висшитѣ интереси на отечеството се спуснахме въ борбата съ самоотвержение достойно за единъ живенъ способенъ и свободолобивъ народъ. Ний развѣрнахте вашитѣ знамена на свободата и скакахте веригитѣ на робството. Въ боеветѣ при Селиолу, Гетковля, Лозенградѣ, Бунарѣ-Хисарѣ, Карагачѣ, Люле-Бургасѣ, Чаталджа, Булаирѣ и Одринѣ, ний удивихте свѣта съ вашата храбростъ, дисциплина и други военни добродѣтели. Войната съ Турция се свърши съ пълното тържество на нашето оръжие. Ний възкресихте славата на Крума, Симеона, Самуила, Калояна и Ивана Асѣна. Вашитѣ подвизи, че се разкажатъ отъ вѣкове на вѣкове. Честъ и слава вамъ за това. Вѣчна паметъ на починалитѣ доблестни герои.

Войници! Въ минутата когато трѣбваше да се върнете въ своитѣ жилища, насъ ни сполѣтя друга напасть. Нашитѣ съюзници, съ които имаме опрѣделени договори, ни намѣниха и попитаха да ни отнематъ това, което бѣше купено съ кръвта на десѣти хиляди герои.

Възмутѣ отъ това въроломство, българскиятъ народъ отдръжваши глава, до подлѣния скромнѣ селанинъ и работникъ немощенъ, се примири съ този срабаване. Нѣмаше да въмѣри патриотъ българинъ който доброволно рева борба да се откаже въ Итоля, Охридѣ, Делѣ, Прилѣпѣ, Солунѣ, Сегедѣ и другитѣ български земи, гдѣто живѣятъ наши родни братя. Прѣдизвикали отъ нашитѣ бивши съюзници, ний трѣбваше по неволя да подемежъ тежката борба отъ ново.

Тя би се утѣчала съ утѣхъ, ако редъ непрѣдвидени политически условия не ни парализираха силитѣ. Притиснати отъ всекъждѣ, ний бѣхме принудени да поддѣлимъ Букурещкия миръ, защото нашето отечество не бѣше въ състояние бѣжъ рискъ да загуби войско, да се бори съ всички свои петъ събди. Потогнати и немощни, но не и побѣдени, ний трѣбваше да си свикнемъ своитѣ славни знамена за по-добри дни.

Славни юнаци! Сега, когато ний напуштаме редоветѣ на вашитѣ доблестни полкове, ний бѣтаме въ свой священный дългъ да ви извикамъ отъ името на България моятъ сърдеченъ и

дълбока благодарностъ за всички жертви, трудове и страдания, които прѣвѣсехте прѣвъ тази гитанска борба. Нека Богъ ви награди за всѣяко направено отъ васъ, а историята въ потомството ще сѣдятъ, обѣнитѣ и отбѣлжватъ съ златни букви вашитѣ заслуги. Желая ви да се върнете живи и здрави по домоветѣ си и се прѣладете на вашитѣ мирни занятия съ обикновени сили и енергия. Нека около васъ да цѣлти свобода и народното благосъстояние. Разкажватѣ на вашитѣ дѣла и внуци за доблестта на българския войникъ и ги потвѣте да довършатъ единъ денъ славното дѣло, което ний започнахте.

Обоимъ славни юнаци и драги мои съратници.

**Фердинандъ.**

Помощникъ главнокомандующъ  
**Димитриеви.**

**Модомъ Хартвигъ лажне.**

СОФИЯ, 29 юлий. Кореспондентъ на в. Утро Москвитѣ телеграфира: „Сръбскитѣ ранени, намиращи се на лѣчение въ българскитѣ болници, протестираатъ противъ обвиненията на мадамъ Хартвигъ (жена на руския посланикъ въ Бѣлградѣ), която утвърждавала, че българитѣ убивали сръбскитѣ ранени.“

ВИЕНА, 30 юлий. Телеграфира отъ Цариградъ: министерскитѣ съветѣ се занимава съ портенския прѣнотъ-отговоръ по нотата на силитѣ. Въ проекта се изказва благодарностъ на силитѣ за приятелскитѣ чувства и проявени чрезъ обѣщанието по опрѣдѣлянето на границата и се заявява, че възематъ вътри за безопасността на своята граница, портата трѣбва да окупира Одринъ и че ако силитѣ желаятъ поддржането на траенъ миръ трѣбва да уговоримъ окупацията.

## РЪЧКА НА КАРОЛЯ.

**Ромжнскитѣ самохвалство.**

Букурещъ, 29 юлий. Б. Т. А. Снощи, по случай подписването на мира, всички делегати бѣха поканени на вечеря въ палата. Въ врѣме на вечерята кралъ Каролъ произнесе слѣдната рѣчь: „Съ голѣма радостъ виждамъ събрани тукъ г. г. делегатитѣ на балканскитѣ държави, който свързаха и подписаха мира въ столицата на Ромжния — този миръ, толкова много желанъ отъ цѣлния свѣтъ.“

Съ този миръ се прѣкратяватъ тѣзи кървави сражения, които причиниха голѣми злини на народитѣ, които трѣбваше да се разбератъ. Тежитѣ жертви, ще бѣдатъ въ всѣки случай забравени — съ облекчение, което ще донесе мира, на тия, които сѣ изложени на теглила и съ надежда да видятъ отново една нова ера за взаимно доверие на Балканския полуостровъ. Изказвамъ едно мое убѣждение, че ако нашитѣ държави могатъ да работятъ свободно за образуването си и економически се повдигатъ, слѣдъ малко години ще могатъ

да бератъ плодотъ своитѣ усилия и разбирания.

Тази нова ера, отжидствана на която зависи само отъ насъ, Ромжния се особено искрено желание съ съдѣйствието на всѣхъ държавитѣ на Балканскитѣ народи, за да направимъ войско да се съедини въ една обща акция за да постигнемъ тази цѣль, което ще направи да се забравятъ досегашнитѣ ежби и ще приготвимъ едно щастливо бъдеще на нашитѣ народи, които ще ни похвалятъ за това нѣ дѣло. Азъ като старъ войникъ не мога да не изкажа мое голямо очудване за юначеството, които нашитѣ войски показваха (?) въ войната прѣвъ цѣлата почти година.

Азъ съмъ дълбоко убѣденъ, че мира, който се подписа ще бѣде траенъ и като прѣва крачка за общото споразумение между нашитѣ държави. Мое то желание е да видятъ единъ приятелски отношения — които ще бѣдатъ въ нашъ интересъ.“

Слѣдъ това кралъ пилъ паздравича за държавитѣ глави на Балканскитѣ държави.

Между вечерята кралъ говори съ всички делегати и особено много съ българскитѣ. Кралъ награди всички делегати на конференцията съ брѣдени, обаче по желанието и настояването на българскитѣ делегати, които сѣ молиха да не ги награждава, той не ги награди.

## Младотурскитѣ планове.

Кюльнъ, 29 юлий. Р. Т. А. „Кюльнше-Цайтунгъ“ се учи отъ Цариградъ, че повишението на Енверъ-бей въ чинъ генералъ е неминуемо.

Появилитѣ се разногласия между Енверъ-бей и Талаатъ-бей заплашватъ съ раздояване на младотурската партия на двѣ. Разногласието се състои въ слѣдното: когато Енверъ-бей поиска да трѣгне къмъ Пловдивъ, съ армията си, Талаатъ-бей се протавоопоставилъ на този рискованъ планъ. Турцитѣ имали въ Одринъ два армейски корпуса, въ Чаталджа единъ и въ Цариградъ единъ.

## Турскитѣ съвѣщания.

Цариградъ, 28 юлий. Б. Т. А. Редакцията на нотата, като отговоръ на тази, подадена отъ великитѣ сили, е прѣвѣршена и удобрена отъ министерския съветъ Турция нѣмала да отстъпи Одринъ.

## Турция упорствува.

Парижъ, 28 юлий. Б. Т. А. Турция посланикъ Решидъ-паша е посѣтилъ министъра на външнитѣ работи г. Липзонъ и му доказалъ, че по никакъ начинъ Турция нѣма да отстъпи Одринъ.

## Франция заплашва Турция.

Парижъ, 28 юлий. Френската ескадра, която се намира въ Орѣдвемно море, подъ командата на вице-адмиралъ Маролто, е получила заповѣдъ да трѣгне въ турскитѣ води.

ЧЕТЕТЕ „СОФИЙСКИ НОВИНИ“

## Мисията на Начевичъ.

СОФИЯ, 29 юлий. Съобщението на нѣколко чуждестрани вѣстници за бѣгството на Начевичъ отъ Цариградъ въ Букурещъ сѣ свършено невѣрно. Изпратениитѣ отъ българското правителство съ официална мисия Начевичъ продължава да прѣбивава въ Цариградъ и да се сношава съ Високата Порта.

## Нови сражения между сѣрби и гърци.

София, 29 юлий. Споредъ свѣдѣния послучени отъ официално мѣсто между грѣцитѣ и сѣрбски войски, вечеря сѣ станали сѣатки около Гевгели.

## Сръбскитѣ загуби въ войнотѣ.

„На Танъ“ съобщаватъ отъ Бѣлградъ, че сръбскитѣ загуби до 1 августъ н. ст. възлизали на 41,000 убити и ранени. Въ сраженията паднали убити 7000 души; 21000 сѣ били ранени, 1000 души сѣ умрѣли отъ холера и 12000 души сѣ заболѣли на бойното поле.

## ПОСЛѢДЕНЪ ЧАСЪ.

СОФИЯ, 30 юлий. Въ туркискитѣ политически кръгове говори се като вѣроятно, че подписания миръ за България не е окончателенъ. България е поддала нота, съ която иска етнографическа подѣла и незабавно изправане на Одринъ. Англия приема конференция.

та и даване на Ромжния само една извица земя отъ 8 кил. до старата граница, безъ Добричъ, Тутраканъ, Балчикъ и Каварна. Поради стеклитѣ се обстоятелства Русия е загрижена и наотрезване.

Между Франция и Гърция е постигнато съглашение за държане въ Бѣло-море на френска флота подъ грѣцки знамена. Противъ това съглашение Италия енергично е протестирали прѣдъ Гърция.

## Австрия и ревизията.

ПАРИЖЪ, 29 юлий. Р. Т. А. „Le Journal“ казва, че участъта на Букурещкия договоръ ще бѣде решена въ Виена. Повѣдението на графъ Бертолда ще бѣде рѣшающа за международната политика. Честитѣ съвѣщания, които имаше съ стария императоръ сѣ въ свързка съ повѣдението, което Русия и Австрия ще държатъ по ревизирането по договора.

### Кремъ Жермандре

е най-добрия отъ всички други кремове

ОМЕКЧАВА КОЖАТА

изчезва лишенитѣ

и пѣкинтѣ по лицето.

употрѣблява се отъ най-висшето дамско общество въ цѣла Европа.

намира се въ всички добри парфюмерни и галантерийски магазини.

12-0

## КИНА ЛАРОШЪ

Слѣдъ всѣхъ болѣсти а особено въ малокръвни и тѣзи които страдатъ отъ Маларична трѣска **Кина Ларошъ** е най-добро и прѣпоръчително средство.

Прѣпоръчва се на всички заболѣли и слабо изтощени на бойното поле.

Намира се въ всички аптеки и дрогерии.

12-0

## КИНА ЛАРОШЪ

МАНИЛА (кѣнапъ) при Бан. ка Прогрѣсъ, Варна.

Рекламирайте за да Ви познава купувача.